

لاموتریزین

لاموتریزین یک داروی ضد تشنج است که عمدتاً برای درمان صرع و اختلال دوقطبی به وسیله تثبیت فعالیت الکتریکی در مغز استفاده می شود. لاموتریزین با مهار کانال های سدیم حساس به ولتاژ عمل می کند و در نتیجه آزاد شدن انتقال دهنده های عصبی تحریک کننده مانند گلوتامات را کاهش می دهد.

این دارو به عنوان درمان نگهدارنده اختلال دوقطبی برای به تأخیر انداختن زمان وقوع اپیزودهای خلقی (افسردگی، شیدایی، هیپومانیا، دوره هایی با ویژگی های مختلط)، به صورت درمان تک دارویی یا درمان کمکی به کار می رود.

همچنین در تشنج های کانونی (پارشیال) و شروع تشنج جنرال، درمان سندرم لنوکس-گاستات (فقط درمان کمکی)، تشنج های تونیک-کلونیک عمومی اولیه (فقط درمان کمکی)، و شروع تشنج های کانونی (درمان تک دارویی یا درمان کمکی) استفاده می شود و ممکن است خارج از برچسب برای انواع دیگر تشنج نیز استفاده شود.

این دارو با اسامی تجاری متعدد و به صورت قرص و سوسپانسیون، قرص جویدنی و قرص بازشونده در دهان خوراکی و در دو فرم دارویی سریع رهش و آهسته رهش در دوزهای ۲۵، ۵۰، ۱۰۰ و ۲۰۰ میلی گرم و عرضه می شود.

نیمه عمر : ۳۰-۲۵ ساعت

دفع : ادراری

منع مصرف لاموتریزین

-سابقه حساسیت مفرط (راش پوستی، آنژیوادم، کهیر حاد، خارش شدید، آسیب مخاطی)

موارد احتیاط :

-اختلال عملکرد کلیه ، کبد و قلب

عوارض جانبی لاموتریژین

عوارض شایع: حالت تهوع، استفراغ، اسهال، تاری دید یا دوبینی، حرکات غیر قابل کنترل چشم، سرگیجه، سردرد، خواب آلودگی، لرزش غیر قابل کنترل قسمتی از بدن، مشکلات مربوط به هماهنگی، تعادل یا راه رفتن، ضعف، خارش

عوارض جدی که باید فوراً به پزشک مراجعه کرد: تپش قلب شدید، تنگی نفس، ضربان قلب کند، درد قفسه سینه، غش کردن، تورم صورت، گلو، زبان، لب‌ها و چشم‌ها
تب، راش (دانه‌های قرمز روی پوست)، خستگی، زرد شدن پوست یا چشم‌ها، ادرار تیره

هشدارها لاموتریژین

- لاموتریژین می‌تواند باعث ایجاد بثورات جلدی جدی شود که نیاز به بستری شدن در بیمارستان و قطع درمان دارند. بروز این بثورات، که شامل سندرم استیونز جانسون می‌شود
- اگرچه راش‌های خوش‌خیم نیز توسط لاموتریژین ایجاد می‌شوند، نمی‌توان به طور قابل اعتماد پیش‌بینی کرد که کدام بثورات جدی یا تهدیدکننده حیات هستند. بر این اساس، باید مصرف لاموتریژین با اولین علائم راش قطع شود، مگر اینکه بثورات به وضوح مرتبط با دارو نباشد.
- در طول مصرف این دارو پارامترهای کبدی، کلیوی و انعقاد خون به دقت کنترل شوند.
- در صورت بروز بثورات جلدی، تب، علائم شبه آنفولانزا، خواب آلودگی و بدتر شدن حملات صرعی به خصوص در ماه اول درمان، مصرف دارو قطع شود.

مراقبت‌های پرستاری و توجهات ویژه:

- در صورت اختلال عملکرد کلیه و کبد دوز اثر دارو را کاهش دهید.
- قطع دارو بتدریج و طی ۲ هفته باید صورت گیرد.

- دارو در درجه حرارت ۱۵-۲۱۰ نگهداری شود.
- در صورت بروز بثورات جلدی مصرف دارو قطع شود.
- در صورت مصرف همزمان سایر داروهای ضد تشنج بخصوص والپروئیک ، سطح دارویی موثرترین را دقیقاً کنترل کنید.

• در موارد مصرف دراز مدت ، لازم است در فواصل منظم معاینات افتالمولوژیک صورت گیرد.

مصرف در شیر دهی و کودکان : تجویز این دارو در دوران شیردهی توصیه نمی شود.

آموزش به بیمار و خانواده:

به بیمار تذکر دهید

- در صورت عدم کنترل تشنج و یا تشدید آن ، بثورات جلدی ، آتاکسی ، تاری دید یا دو بینی ، تب و علائم شبه آنفوانزا سریعاً به پزشک مراجعه نماید.
- تا مشخص نشدن اثرات دارو از رانندگی و سایر امور نیازمند به دقت و هوشیاری اجتناب نماید.
- به مقدار زیاد در معرض نور خورشید قرار نگیرد و یا از مواد محافظت کننده استفاده نماید.
- از قطع ناگهانی دارو خودداری نماید